

Páter Gabriel

Kto ma miluje...

Pán Ježiš nás v dnešnom evanjeliu poučuje o tom, v čom spočíva pravá a skutočná láska k Bohu. Možno sa aj my sami zamýšľame nad tým: „Ako môžeme milovať Boha z celého srdca, z celej duše a zo všetkých síl, Boha, ktorého nevidíme a nepoznáme?“ V dnešnom evanjeliu dostávame odpoveď na náš problém. Pán Ježiš hovorí: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ Akoby povedal: „Ten ma skutočne miluje, kto zachováva moje slovo!“ Lásku k Bohu môžeme prejavovať tým, že zachováme jeho Slovo. Tak ako sa hovorí o viere, že je z počutia Božieho Slova, tak je aj Láska zo zachovávaného tohto Slova. Láska je snahou žiť Božie Slovo. Je to láska k Bohu, lebo On sa zjavil vo svojom Slove a nemá inú povahu a charakter ako ten, ktorý nám zjavuje Ježiš. Je to láska aj k sebe samému, pretože v tom je naša dokonalosť a naše určenie, byť božím obrazom. Z naplnenia tohoto prameňa naša večná blaženosť. A je to súčasne aj láska k ľuďom, lebo všetci okolo nás čakajú, že sa skrze nás zjaví čosi z dobroty Božieho Slova.

Krivdíme Bohu a veľmi sa mýlime, keď ho stále považujeme za Neznámeho. Boh sa zjavil a seba samého vyslovil v osobe Ježiša Krista. Vo všetkom, čo Ježiš konal a učil sa zjavuje charakter Boha Otca a to až na toľko, že platí to, čo hovorí Ježiš na inom mieste: „Kto vidí mňa, vidí Otca!“ Boh sa zjavuje skrze Ježišovo človečenstvo. Boh nemá inú tvár ako tvár človeka – Ježiša. Už v SZ sa zjavuje ako Syn človeka. Ak je v našom srdci stále „pojmem Boh“ prázdny pojem, tak len preto, že sme úplne neverili v Ježiša, ako v pravého Boha i pravého človeka, alebo preto, lebo neberieme ohľad na to, čo konal, čo hovoril a učil.

Pravá úcta voči Ježišovi nespočíva len v tom, že prijímame a adorujeme Najsvätejšie Telo Pána, ale predovšetkým v tom, že sa snažíme porozumieť a poslúchať jeho príkazy. Prítomnosť Pána Ježiša v Písme Svätom je tak reálna, že sv. Augustín nazýva Božie Slovo: „sacramentum audibile“, čo môžeme preložiť ako: „sviatosť počutia“. Túto sviatosť si však môžeme sami denne vysluhovať, koľkokrát potrebujeme a chceme. Môžeme si ju vysluhovať aj vtedy, keď sme chorí a neschopní prísť do kostola. Dokonca aj vtedy, keď sme z nejakého právneho alebo morálneho dôvodu vylúčení z prijímania Najsvätejšej sviatosti Oltárnej. Čítanie Písma Svätého je duchovným svätým prijímaním. Sv. František z Assisi hovorí, že skrze Božie Slovo hlboko preniká vznešenosť nášho Stvoriteľa.

Kto žije bez vzťahu ku Slovu Božiemu, kto sa o toto Slovo nezaujíma a kto sa Slovom Božím nenechá znepokojiť, ten žije mimo Božej Lásky a Spásy. Nie je na dobrej

cestě. Ak si niekto myslí, že ku Spáse stačí, ak raz začas príde do kostola na svedč, ale väčšinu života prežije v duchu a v rytmoch tohto sveta, takýto človek klame sám seba. „Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová“, hovorí Ježiš. Bez snahy žiť Božie Slovo neexistuje žiadna láska k Bohu. Takýto človek klame sám seba. Žije v nádeji, ktorú Boh nedal. Boh nikomu nesľúbil, že príde do neba, aj vtedy, keď nebude Božie Slovo zachovávať.

Pán Ježiš dokonca sľubuje, že nebo príde do nás, do našich srdiec, ak budeme zachovávať Božie Slovo. Hovorí o prebývaní Boha v nás. „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ Boh Otec a Boh Syn v Duchu Svätom budú prebývať v človeku, ktorý sa usiluje žiť Božie Slovo. Až toto je skutočný duchovný život: Božie prebývanie v duši človeka. Sv. Peter apoštol v Skutkoch apoštolských vyjadruje túto zákonitosť takto: „Boh dáva svojho Ducha tým, ktorí ho poslúchajú!“

Ak v tebe neprebýva Boh, kto v tebe prebýva. Komu žiješ? Pre koho, alebo kvôli čomu existuješ? Večnosť začína už tu. Nie je jedno ako prežijeme svoj život. Naša večnosť priamo naväzuje na našu časnosť. Aj v duchovnom živote platí zákon zotrvačnosti. Človek nie je schopný zmeniť štýl života päť minút pred smrťou. Strom padá tam, kde sa celý život nakláňal.

Sv. František Saleský nám dáva takéto ponaučenie: „Drahá Filotea, rada počúvaj Slovo Božie, či už v kázni alebo v náboženskej prednáške. Je to dobré semeno, ktoré nesmieš nechať padnúť medzi kamene. Náboženské vzdelanie vyžaduje vždy rozšírenie a prehlbenie a vôľa potrebuje povzbudenie. Aká škodlivá, nebezpečná a trestuhodná je sebestačnosť v náboženskom vzdelávaní. Spasiteľ o tom povedal: „Kto je z Boha, počúva Božie slová.“ (Jn 8,47) Kto teda nepočúva, kto nerád počúva, kto sa mu celkom úmyselne vyhýba – napríklad chodí úmyselne do kostola až po kázni – ten nie je z Boha. A kto nie je z Boha, z kohože je? Z nepriateľa a protivníka Božieho – diabla.

Počúvaj Slovo Božie vždy pozorne a úctivo. Počúvaj ho v duchu viery, akoby vychádzalo z úst Božích. Dovoľ, aby slová a myšlienky padali na tvoju dušu, aby vnikli do nej. Rob si vážne predsavzatia podľa počutých myšlienok, aby semeno Božieho Slova prinášalo v tvojom srdci ovocie tridsať, šesťdesiat, až stonásobné. Príkladom nech ti je Ježišova matka, o ktorej je napísané: „Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2,19). Pamätaj, že Boh tak isto počúva a prijíma naše slová, slová našej modlitby, ako my sami počúvame a prijímame jeho slová.“

*Pri riekach babylonských
sedávali sme, plakali, na
Sion spomínajúci.
Na výby babylonské
povesili sme citary.*

*Lebo tí, ktorí zabíjali nás,
prikázali nám spievať,
ach, trýznitelia, spevy radosti:
zaspievajte nám zo sionských
piesní!*

*Ako sme mohli pieseň Pánovu
zaspievať v krajine cudzej?
Keby som zabudol na teba,
Jeruzalem,
nech uschne moja pravica!*

*Nech k d'asnám
sa mi jazyk prilepí,
ak nespomeniem na teba!
Ak Jeruzalem nepoložím
na vrchol svojej radosti.*

*Pripomeň, Pane,
synom édomským
onen deň Jeruzalema.
Keď hovorili: rúcajte ho,
až do základu zbúrajte!*

*Ty ničiteľka, dcéra babylonská!
Šťastný ľud, ktorý odplatí ti
za všetko, čo si vykonala nám.
Šťastný, kto schytí tvoje dieťa
a o kameň ho rozbije!*

Duch Svätý, vás naučí všetko

Šiesta veľkonočná nedeľa v roku C (Jn 14,23-29)

„Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme ku nemu a urobíme si uňho príbytok.... Ale Tešiteľ, Duch Svätý... naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal. Celkom isto nejde o lásku, vymáhanú si poslušnosťou nejakým nariadeniam či predpisom. Ide o vnútorné stotožnenie „s Božou vôľou“, čo nie je nič iné ako jednota myslenia, túžob, činnosti, spolužitia, teda prebývanie človeka v Bohu a Boha v človeku. Čo to znamená, nás učí Duch Svätý - učí nás to tým, že toto vnútorné spojenie v nás vytvára a oživuje. Len kto zakúša takéto „oduševnenie“, dušu naplnenú Božou láskou vie, o čo ide. Potom už nemusíme „vidieť akoby v obrazoch, ale z tváre do tváre“. Do takéhoto bezprostredného spoločenstva s Bohom nás môže viesť iba ten, kto týmto spoločenstvom je. Vidíme, že keď Pán o týchto veciach hovoril, učeníci ho vôbec nechápali. To však neznamená, že hovoril nadarmo. Sial do srdca, aby potom, keď ich naplní Duch, mal v nich čo oživiť a pripomenúť, sprítomniť. „Zavanutie Ducha“ vždy sprevádza aj živé „spomínanie“, videnie životných situácií v novom svetle a uvedomenie si Božieho pôsobenia v nich. To uvádza do hlbokého pokoja, očisteného srdca, naplneného ohňom Ducha.

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

V pondelok, utorok a stredu, sú prosebné dni:

Závazný je jeden deň. Obsahom prosebných dní sú prosby za úrodu.

Na budúcu nedeľu 8.mája 2016:

Pri sv. omšiach bude zbierka na katolícke masmédiá.

Zbierka:

Na pomoc pre Ukrajinu sme vyzbierali 700 €. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Slávnosť Nanebovstúpenia Pána:

Slávime vo štvrtok 5. mája. Je to prikázaný sviatok.

Sv. omša bude o 18:00 hod.

Už v stredu o 18:00 hod. bude sv. omša zo Slávnosti.

Dnes sa v Báci pri Šamoríne :

Koná púť spojená s prechodom Bránou milosrdenstva. Modlitba ruženca sa začína o 15.00 hod. Pri modlitbe vešpier otec biskup Mons. Jozef Haľko prednesie katechézu o milosrdenstve. Svätú omšu o 17.00 hod. bude sláviť otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský.

Nenahraditeľnosť

Bud' tvoja vôľa, ako v nebi, tak i na zemi (Mt 6, 10).

Záleží na situácii. Niekedy človek tieto slová v modlitbe Otče náš vysloví ľahko a takmer bezmyšlienkovite, pretože sa práve nič mimoriadne nekoná. Ale ja mám teraz na mysli iné situácie - menej bolestné, o to však zamotanejšie a ťažšie rozlúštiteľné.

Pane,

nejde o to, že by som Božiu vôľu plniť nechcela. Ide o to, že veľmi často neviem rozlíšiť, čo odo mňa chce Boh a čo odo mňa chcú ľudia. Je ťažké sa v tom vyznať, zvlášť vtedy, ak sú ich nároky a požiadavky oprávnené, no celkovo ďaleko presahujú moje časové a iné možnosti. Komu vyhovieť, koho odmietnuť a ako, aby ho to nebolelo, ako to zariadiť, aby sa pomoc dostala ku všetkým? Prosím, daj mi Ducha Svätého, nech správne rozpoznávam priority, a chráň ma pred komplexom nenahraditeľnosti, ktorý je v skutočnosti len preoblečenou pýchou.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše po 6. Veľkonočnej nedeľi - (C)

2.V. pondelok *spovedanie 17:15 - 18:00*

18:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za pomoc*

3.V. utorok *spovedanie 17:15 - 18:00*

18:00 *Za † Filoménu Stojkovičovú (1. výročie)*

4.V. streda *spovedanie 17:15 - 18:00-Svätá omša zo Slávnosti*

18:00 *Za farníkov*

5.V. štvrtok *Nanebovstúpenie Pána - Slávnosť*

18:00 *Za † Jozefa Peška (30 dní)*

Lektori: Macáková E., Radakovičová J.

6.V. piatok *spovedanie 16:30 - 18:00 – Prvý piatok*

18:00 *Za † Emíliu Kulifajovú (1. výročie)*

7.V. sobota

08:00 *Za † Jána a Serafínu Podmarčíkových a za†a Imricha*

Upratovanie kostola: 76-100

8.V. 7.Veľkonočná nedeľa - C

08:00 *Za † Jozefa Radakoviča*

Lektori: Jurovičová M., Blahová M.

10:30 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová Z., Kordošová A

14:00 *Posvätný ruženec, litánie,*

Liturgický kalendár

2.V. pondelok *Sv. Atanáž, biskup a učiteľ Cirkvi - Sp*

3.V. utorok *Sv. Filip a Jakub, apoštoli - Sviatok*

4.V. streda *Sv. Florián, mučeník*

5.V. štvrtok *Sv. Nanebovstúpenie Pána – Slávnosť- prikázaný sviatok*

6.V. piatok *Sv. Dominik Savio – Prvý piatok*

7.V. sobota *Bl. Gizela*

Ježiš v Simeonovom náručí

„Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha“ (Lk2,27-28).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, ako Boh zjavil svätému Simeonovi príchod Božieho dieťaťa do chrámu. Ten potom k nemu podišiel a vzal ho do náručia.

Uvažuj o šťastí tohto svätého muža, ktorý si zaslúžil na vlastné oči vidieť Boha, ktorý sa stal človekom. Ba nielen to, Simeonovi sa otvorili aj oči duše, takže dokázal spoznať Boha - Človeka a klaňal sa mu už v tomto pozemskom živote.

Blažený Simeon, šťastné sú tvoje oči, ktoré sa dočkali tohto požehnaného dňa! Ty však, duša moja, si blaženejšia než on, pretože sa môžeš klaňať Bohu - Človeku, ktorý je prítomný v Oltárnej sviatosti. Hľadíš naňho očami viery, prijímaš ho a objímaš ho vo svojom srdci. Spájaš sa s ním v dokonalom spojení lásky, posilňuješ sa jeho najsvätejším telom, premieňaš sa v ňom, takže už nie si biedna a hriešna, lebo máš v sebe Ježišov život. On sám je твоjím životom.

Ako to, že nezošalieš z lásky? Ako to, že tvoje srdce nehorí z lásky? Prečo zostávaš vlažná a ľahkovážna? Prečo sa netešíš? Ak si chudobná, chod' k tomu, ktorý ťa môže obohatiť. Ak si hriešna, chod' k tomu, ktorý ťa môže obmyť svojou presväťou krvou a zaplatiť tvoj dlh. Ak si slabá a bez čností, chod' so smelou túžbou k tomu, ktorý ťa môže zdokonaľiť, obdariť milosťou a urobiť z teba nové stvorenie.

Ak by si prijímala jeho telo so živou vierou a vrúcnu láskou, bola by si už dávno svätá.

II. Všimni si, že Ježiš, len čo sa ocitol v Simeonovom náručí, požehnal tohto svätého starca. Boh Otec vo svojom Synovi požehnal celú ľudskú prirodzenosť, ktorá bola dovtedy prekliata pre svoj hriech. Už vtedy Ježiš myslel na teba. Už vtedy ťa Boh Otec požehnal v Ježišovi, Človeku - Bohu.

Preto prístup so živou vierou, odvahou a s dôverou a prijmi eucharistický chlieb. Sýť sa telom nepoškvrneného Božieho Baránka, vezmi ho do náručia svojej duše a svojho srdca, plného svätých túžob, a Boh Otec ťa požehná a odpustí ti hriechy. Takto sa staneš krásnou, bielou, čistou holubicou, ozdobenou zásluhami a čnosťami Syna lásky.

Máš však malú vieru, a preto ho prijímaš iba občas. Neveríš mu, a preto nedostávaš milosti, ktoré udeľuje tým, čo v neho dúfajú. Nie si schopná dostatočne dôverovať, pretože sa nechávaš oklamať nepriateľom, ktorý pod rúškom falošnej pokory upriamuje tvoju pozornosť iba na tvoju úbohosť a hriešnosť. Tvrdohlavo počúvaš bludné výčitky a temné myšlienky, ktoré ti vnuká diabol.

Nenechaj sa oklamať. Ak si slepá, Ježiš bude твоjím svetlom. Ak si hriešna, Ježiš zaplatí tvoje dlhy. Ak si chladná, Ježiš ťa rozohreje a zapáli v tebe oheň svojej lásky. Ak ti chýbajú čnosti, chod' k prameňu nekonečného bohatstva a on ťa zaodeje. Ak si želaš čo najskôr dosiahnuť dokonalosť, on bude tvojou večnou svätosťou.

... posväť sa meno tvoje...

modlitba túžby, stáť v tej najhlbšej úcte voči životu, voči Bohu.

V každom z nás sa z času na čas ozve hlas, ten vzácny hlas, ktorý nás pozýva k čistote a k úprimnosti. K svätosti. Vtedy v pokoji a s úctou oslovujeme druhých, vyslovujeme mená ľudí, zvierat, predmetov, vecí. Je nám príjemne, krásne, akoby sa nás samo nebo dotýkalo. Len čo však takáto chvíľa doznie a pristúpia k nám úlohy, nároky, povinnosti, niekedy až nad naše sily, zisťujeme, že chvíľu nezvládame, že prehrávame, že z nás zaznieva nahneváný, zlostný hlas, znesvätenie.

Keď sa potom nad tým zamyslíme, zahanbíme sa, že sme znova zradili čistotu, krásno, svätosť.

Nikto z nás tomuto trápeniu neunikne. Každý z nás na sebe túto situáciu dôverne pozná a nie je dobré pred ňou ujsť.

Naopak!

Je dobré, postáť vo svojom zahanbení, pokúsiť sa nájsť v sebe silu k pokániu a posväcovať svojim hlasom svet okolo nás na Boží svet.

Otče, posväť sa meno tvoje.

Ján Sucháň „Otče náš“

Povolanie je nárok i dar

Žiadne povolanie sa nedá uskutočniť len z vlastnej sily, vždy nás niečím presahuje. Súčasne je však každé Božie volanie veľkým obdarovaním. Predstavuje konkrétny spôsob, akým sa môžeme najviac realizovať ako ľudia, ako kresťania, ako milované Božie deti.

Cesta k obdarovaniu je vždy cestou poslušnosti Božiemu volaniu. V ňom sme pozývaní k rastu našej vnútornej slobody.

Život v povolani znamená stretnutie dvoch slobôd, Božej slobody a slobody človeka. Božia sloboda sa však v rozdávaní a vyvolení neriadí ľudskou logikou, preto býva ľudskému uvažovaniu kameňom úrazu. Ľudia sa pohoršujú nad príbehom Kaina a Ábela, nad povolaním vyvoleného národa, nad „nespravodlivou“ odmenou robotníka vo vinici. Ako to, že jeden národ je vyvolený, a ostatné nie sú? A ako to, že tento človek dostal rovnakú odmenu za menej práce? Božia sloboda je slobodou lásky a milosrdenstva. Dá sa z nej radovať zasa len v mentalite Božieho kráľovstva, len s milujúcim srdcom.

Vojtěch Kodet O.Carm. ThD. „Hľadám tvoju tvár“

„Istý podplukovník ešte za komunizmu nadával vojakovi za zlatý krížik na krku: „Súdruh, to je ako keby vás občiansky preukaz!“ A správne!“

„Do každého z okien paneláku svieti slnko rovnako intenzívne. No okná sú ako duša: čím otvorenejšie a čistejšie, tým viac svetla prepúšťajú.“

Skutočná hodnota

Istý študent šiel za svojim profesorom, lebo mal problém: „Som nula a už sa nevládzem brániť. Hovoria, že som nanič, že nič nerobím dobre, že som blázon. Ako sa môžem zlepšiť? Čo mám robiť, aby si ma viac vážili?“

Profesor sa na neho ani nepozrel a povedal:

„Chlapče, je mi ľúto, ale teraz ti nemôžem pomôcť. Musím najskôr vyriešiť vlastný problém. Potom možno...“

Po chvíli ticha dodal: „Ak mi pomôžeš, svoj problém vyriešim rýchlejšie a potom ti možno pomôžem vyriešiť ten tvoj...“

„Samozrejme, pán profesor!“ zajachtal mladík a znova sa cítil zahanbený.

Profesor si sňal z malíčka prsteň a podal ho študentovi.

„Nasadni na koňa a chod' na trh. Musíš predať tento prsteň, aby som splatil dlh. Musíš zaň dostať čo najviac. Ale nezober menej ako zlatku. Chod' a čím skôr sa vráť s peniazmi!“

Mladík vzal šperk a odišiel.

Na trhu hneď začal ponúkať prsteň. Okoloidúci sa naň pozerali so záujmom, kým mladík nepovedal, koľko zaň pýta.

Keď spomenul zlatku, niektorí ho vysmiali, iní odišli a ani sa na neho nepozreli. Len jeden starček bol slušnejší a vysvetlil mu, že žiadať zlatku za tento prsteň je príliš veľa.

Keď šperk už ponúkol všetkým, ktorí prišli na trh, sklúčený, že nedokázal splniť úlohu, vysadol na koňa a vrátil sa. Ľutoval, že sám nemá zlatku, aby mohol prsteň kúpiť, svojho profesora tak zbaviť starostí a potom si vypočuť jeho rady.

Vošiel do domu a vysvetľoval: „Pán profesor, je mi veľmi ľúto, ale za ten prsteň nie je možné dostať toľko, koľko som mal priniesť. Možno by som dostal dva-tri strieborníky, ale nikoho môžeme klamať o hodnote tohto prsteňa.“

„To, čo hovoríš, je veľmi dôležité,“ odpovedal múdry muž s úsmevom. „Musíme najskôr zistiť presnú cenu prsteňa. Znova vysadni na koňa a chod' za klenotníkom. Opýtaj sa ho, za koľko sa dá prsteň predať. Ale nezáleží, nakoľko ho ocení, nepredávaj ho. Prines ho späť.“

Mladík teda zašiel za klenotníkom a požiadal ho, aby šperk ocenil. Klenotník pozorne preskúmal prsteň pod lupou, odvážil ho a riekol: „Povedz pánovi profesorovi, že ak ho chce predať hneď, nemôžem mu dať viac ako päťdesiatosem zlatiek.“

„Päťdesiatosem zlatiek!?“ zvolal neveriacky mladík.

„Áno,“ odpovedal klenotník, „neskôr by som mu mohol ponúknuť aj sedemdesiat zlatiek, ale ak ho potrebuje predať hneď...“

Mladík nadšene utekal k profesorovi a vysvetľoval mu, čo sa stalo.

„Sadni si,“ vyzval ho profesor, a keď si vypočul celé rozprávanie, pokojne povedal: „Ty si ako tento prsteň, cenný a jedinečný klenot. Môže ho oceniť jedine odborník. Myslel si, že hocikto bude schopný odhaliť jeho skutočnú hodnotu?“

Potom vzal prsteň a dal si ho späť na malíček.

Všetci sme ako ten prsteň, sme cenní a jedineční, ale potulujeme sa po trhoch života a myslíme si, že neznalí ľudia nás ocenia. Len Boh, vznešený Stvoriteľ každého majstrovského diela, pozná našu skutočnú hodnotu. Preto nám menej nikdy nemôže stačiť.

Bruno Ferrero „Ale veď máme krídla“

Zamyslenia

Mariánsky mesiac

Mesiace máj je plný poézie a nového života a už celé stáročia je venovaný našej nebeskej Matke. Mnohí sa pýtame, či právom. Uvažujme: najväčšia ľudská postava v kresťanstve je žena. Bola povolovaná splniť zvláštnu úlohu, jedinečné, neopakovateľné poslanie v dejinách lásky, ktoré vytvoril Boh pre spásu všetkých ľudí. Nikdy nesmieme zabúdať na tento postoj Boha k žene, na jeho dôveru, vážnosť a úctu voči Márii. Aký to kontrast v porovnaní s banálnym, znevažujúcim, neúctivým spôsobom, s akým sa zaobchádzalo a ešte aj dnes zaobchádza so ženou!

Ani Mária, mladá žena z Nazareta, nemala ľahký život: po dobrovoľnom vyslovení svojho áno anjelovi vstupuje do veľkého tajomstva lásky, spásy a vtelenia. Vyjadriť svoju vďaku v Magnifikate, no potom zakúsi odmietnutie obyvateľov Betlehema. Keď sa má Ježiš narodiť, musí utiecť do Egypta a tam žiť v ponižujúcej situácii, akú poznali a poznajú mnohí utečenci. Potom sa vráti. Tri dni prežíva obavy o svojho syna, kým ho nenájde v chráme. V čase jeho verejného účinkovania s ním slávi víťazstvá, napríklad v Káne Galilejskej, ale prežíva s ním aj skúšky, neprajnosť, opustenosť. Nemáme na mysli len kríž, vrcholný okamih utrpenia, pripomíname si aj odmietnutie obyvateľov Nazareta, ktorí chceli zabiť toho, čo tridsať rokov rástol a žil medzi nimi.

A túto ženu nám Ježiš na Kalvárii dáva za našu matku: „Synu,“ prihovára sa Jánovi, ktorý nás tam zastupuje, „hľa, tvoja matka.“ - „Hľa, tvoj syn,“ hovorí Márii.

Ježiš sa na ňu obracia s dôverou a nádejou, pretože Mária je starostlivá matka, rovnako pozorná voči nám ako voči novomanželom v Káne („Už nemajú víno“). Je to matka so zázračnou mocou svojho syna, ktorá nám nepovie nie. Ale opakuje nám to, čo povedala svadobným hosťom: „Urobte všetko, čo vám povie.“

Toto je ten správny spôsob, ako preukázať lásku a oddanosť nebeskej Matke: konať dobro, nasledovať Ježiša a jeho poslanie.

V modlitbe, v ktorej sa obraciame na Máriu - pros a nás hriešnikov teraz i v hodinu smrti našej, by som rád aplikoval na našu nebeskú Matku slová, ktorými sa páter David Maria Turoldo obracal na svoju už zosnulú mamu, keď myslel na koniec svojej životnej púte, pripomínajúc si svoje stretnutie s ňou doma v kraji Friuli (na severe Talianska) po skončení vojny:

A ty, mama, mi prídeš naproti a povieš len: „Ubohý synu!“

Privítaš ma vo dverách tak ako kedysi u nás doma, keď som sa vrátil z vojny...

Anjel sa pozrie do tvojej tváre, potom kývne hlavou, aby som vstúpil, a ty ma v tichosti vezmeš za ruku.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku